

II TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js49 ,3.5-6)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Issand rääkis minuga ja ütles: "Sina, Iisrael, oled mu sulane, kelle kaudu ma ilmutan oma au". Ja siis rääkis Issand, kes mind on endale sulaseks kujundanud mu emaihus alates, et Jaakob tuleb tuua tagasi tema juurde ja Iisrael koguda tema ümber. Nii olin ma austatud Issanda silmis ja minu Jumal oli mu tugevus. Tema aga ütles: "Sellest on vähe, et sa mu sulasena sead korda Jaakobi suguharud ja tood tagasi need, kes Iisraeli hulgast on üle jäänud. Sest ma panen sind paganaile valguseks, et minu lunastus laiuks maailma äärest ääreni." See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps40 ,2.4ab; 7-8; 9-10)

R: Vaata, ma tulen täitma Sinu tahtmist.

Pikisilmi ma ootasin Issandat,
ja ta tuli mulle appi ning võttis mind kuulda.
Tema seadis minu suhu uue laulu,
kiituse laulu meie Jumalale.

R:

Tapa- ja roahvrid ei meeldi sulle,
põletus- ja patuohvrit sa ei nõua,
kuid sa oled avanud mu kõrvad kuulma,
selles pärast ma ütlen: vaata, ma tulen.

R:

Rullraamatus on minust kirjutatud,
sinu tahtmist täita, mu Jumal, on minu rõõm
ja sinu seadus on mu südames.
Ma kuulutasin sinu õiglusest suure koguduse ees,
vaata, ma ei sule oma huuli.

R:

(Teine lugemine 1Ko1 ,1-3)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, ihu pole kõlvatuse jaoks, vaid Issanda jaoks, ja Issand on ihu jaoks. Jumal on Issanda üles äratanud ja äratab meidki üles oma vägevuse väel. Kas te siis ei tea, et teie ihud on Kristuse liikmed. Kes aga Issandaga üheks saab, sellel on temaga üks vaim. Hoidke ennast kõlvatusest eemale. Iga muu patt, mida inimene teeb, on väljaspool ihu; kuid kes on kõlvatu, teeb pattu omaenese ihu vastu. Kas te ei tea, et teie ihu on Püha Vaimu tempel, kes teis elab ja kelle te Jumalalt olete saanud. Seepärast ei kuulu te enam iseendale, kuna teie eest on kallist hinda makstud. Austage siis Jumalat omaeneste ihus. See on Jumala Sõna

(Salm enne evangeeliumi Jh 1,14.12a)

Halleluuja. Jumala Sõna on lihaks saanud ja elanud meie keskel.
Kõik, kes teda vastu võtsid, on tema teinud Jumala lasteks. Halleluuja.

(Evangeelium Jh1 ,29-34)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Järgmisel päeval nägi Johannes Jeest enda juurde tulevat ning ütles: "Vaata, see on Jumala Tall, kes kannab ära maailma patud. Tema on see, kelle kohta ma

ütlesin: Pärast mind tuleb inimene, kes on sündinud enne mind, sest tema oli olemas enne kui mina. Ja minagi ei teadnud, kes ta on, kuid ma tulin ristima veega, et Iisraeli rahvas võiks teda ära tunda".

Ning Johannes tunnistas ja ütles: "Ma nägin Vaimu tuvina taevast alla laskuvat ja tema üle jäävat. Mina ei tundnud teda, kuid tema, kes ta mind on läkitanud veega ristima, ütles mulle: "See, kelle peale sa näed Vaimu laskuvat, tema on see, kes ristib Püha Vaimuga!" Ja ma olen näinud ja tunnistan, et tema ongi Jumala äravalitu."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, nii mõnegi elukutsel on oma kutsehaigus. Kaevuritel on vibratsioonitõbi või kopsuprobleemid, õpetajadel on närvid läbi, kuid ka teistel elualadel töötajatel tekib vahel imelikke kutsesest tingitud vaatenurki.

Kui ma noorena seminariks valmistudes suure haigla reanimatsiooniosakonnas põetajana töötasin, oli minu üheks ülesandeks ka teadvuseta haigete transport. Siis juhtus sageli, et nähes tänaval mõnd väga suurt ja rasket inimest sosistas alateadvus mulle kõrva: armas Jumal, mitte tema! Ära lase sündida, et temaga midagi juhtub ja ta haiglasse, minu osakonda satub ja mina teda tõstma pean hakkama...

Minul oli niisugune kogemus, ja seetõttu ma kujutan ette, missugused mõtted võivad vilksatada läbi loomaarsti või koka pea, kui ta kuuleb: "Vaata, see on Jumala Tall!" Missugused lamba anatoomia iseärasused või toiduretseptid neile siis meelde tulevad...

Tegelikult on ka meil, usklikel, oma kutsehaigused: enese õigeks pidamine ja silmakirjalikkus. Kui päris aus olla, siis just selle meie kutsehaiguse pärast saigi Jeesusest ohvritall.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, iga mõne aasta tagant teatatakse uue ja taas maailma kõige suurema laeva vettelaskmisest. Suurimad neist on juba peaaegu pool kilomeetrit pikad ja üle saja meetri kõrged. Kuid kõiki neid laevu tüüritakse tänapäeval väikeste juhtkangide abil, mida inimkäsi suudab kergesti liigutada.

Inimese käsi on laeva suurusega võrreldes tühine. Samas inimkäsi saab käsu ajurakkudelt, mis on käega võrreldes imeväikesed, ja ajust käeni jõudev impulss on neist rakkudest omakorda veelgi väiksem.

Teisalt on kõik hiigellaevad lausa pisikesed meie planeediga võrreldes, ja meie päikesesüsteem on vaid liivaterake meres, kui me võrdleme seda Linnuteega, meie galaktikaga maailmaruumis. Kuid meie galaktikagi on vaid üks sajast miljardist endasarnasest meile tuntud universumis.

Mis või kes juhib seda kõike, alates pisimatest energiaimpulssidest kuni universumi hiidstruktuurideni? Kelle tahtest ja miks on see kõik tekkinud? Kuidas ja miks ärkas elutust mateeriast bioloogiline elu ja arenes olendiks, kes oskab küsida oma elu mõtte ja oma looja järele? Kust tulevad uued ideed ja mõtted, mis võimaldavad inimesel oma kätega kasvõi suuri laevu ehitada ja neid juhtida?

Kuid me võime küsida ka teisipidi: missugune väärtus on inimese mõtetel? Kas keegi seal, teispoolsuses, kuuleb neid, kas keegi oskab neid hinnata? Kas kunagi mõeldud mõtted ja tehtud teod on kuhugi tallele pandud?

Kuidas see ka poleks, meie oleme ainult lihast ja verest inimesed ja meie ei sea tingimusi. Ometi tahaksime uskuda, et teispoolsuses ootab meid keegi, et me ei

kohta seal ainult elutuid olukordi. Meie teadmised on küll väga piiratud, kuid meie inimväärikus sunnib meid uskuma, et kusagil on keegi, kes on targem kui meie, kes meist hoolib ja annab mõtte meie olemasolemisele. Sest meie maailm on habras, me teame juba nii paljusid maailmalõpustsenaariume ja kindlasti on neid veel. Piisaks, kui ainult üks neist käivituks, ja meid poleks enam...

Mis hoiab seda kõike siin veel alles? Kas pole see äkki väike palve vana voodihaige inimese suust, viimane jõuvaru mõne elatanud munga või nunna palveks tõstetud kätes - tühine positiivne impulss, mis ometi hoiab seda maailma kaduvikku kukkumast.

Muidugi, armsad õed ja vennad, kui me lähtume sellest, mida me tänapäeval usume end teadvat, siis võiksime kirikud kinni panna, suurema osa Jumala käskudest kõrvale heita, kõiges kahelda. Aga kui meie järjekordne eneselunastamise hiigellaev karile jookseb, siis meenutagem taas teda, kes end kord meile ilmutas ja kelle kohta öeldi: vaata, see on Jumala Tall, kes maailma patud ära kannab. Amen.